

891

Besluit van 12 december 1994, houdende regels inzake de verstrekking van uitkeringen in het kader van het Integraal structuurplan noorden des lands 1995/99 (Besluit uitkeringen Integraal structuurplan noorden des lands 1995/99)

Wij Beatrix, bij de gratie Gods, Koningin der Nederlanden, Prinses van Oranje-Nassau, enz. enz. enz.

Op de voordracht van de Staatssecretaris van Economische Zaken van 21 september 1994, nr. WJA/JZ 94067099;

Gelet op artikel 2 van de Kaderwet specifieke uitkeringen EZ; De Raad van State gehoord (advies van 14 november 1994, nr. W10.94.0577);

Gezien het nader rapport van de voornoemde Staatssecretaris van 1 december 1994, nr. WJA/JZ 94085671;

Hebben goedgevonden en verstaan:

Artikel 1

In dit besluit en de daarop berustende bepalingen wordt onder een regioprogramma verstaan:

- a. een door Onze Minister vastgesteld plan van aanpak in het kader van het Integraal structuurplan noorden des lands V en
- b. een door de Raad of de Commissie van de Europese Gemeenschappen vastgesteld programma dat voorziet in het verstrekken van financiële middelen uit het Europees Fonds voor Regionale Ontwikkeling met het oog op het tot stand brengen van projecten, onder de voorwaarde dat de betrokken lid-staat zorg draagt voor de co-financiering van het programma.

Artikel 2

1. Onze Minister verstrekt in de jaren 1995 tot en met 1999 jaarlijks op aanvraag een uitkering aan de provincies Groningen, Friesland, Drenthe en Overijssel gezamenlijk als bijdrage in de kosten van uitvoering van regioprogramma's.

2. In plaats van aan de in het eerste lid genoemde provincies kan een uitkering worden verstrekt aan een openbaar lichaam waarin de in het eerste lid genoemde provincies samenwerken.

Artikel 3

De uitkering is een door Onze Minister vast te stellen bedrag.

Artikel 4

Een aanvraag wordt ingediend door een van de in artikel 2, eerste lid, genoemde provincies, mede namens de andere provincies, dan wel door een openbaar lichaam als bedoeld in artikel 2, tweede lid.

Artikel 5

Onze Minister kan afwijzend beslissen op een aanvraag, indien gegronde vrees bestaat dat de provincies dan wel het openbaar lichaam zullen handelen in strijd met ingevolge dit besluit geldende verplichtingen.

Artikel 6

Een beschikking op een aanvraag, inhoudende een toezegging van een uitkering, bevat een vermelding van:

- a. het maximale bedrag van de uitkering,
- b. de regioprogramma's voor de uitvoering waarvan de uitkering bestemd is,
- c. het tijdstip waarop toezeggingen ter zake van het verstrekken van financiële middelen, met het oog waarop de uitkering wordt verstrekt, uiterlijk moeten zijn gedaan,
- d. de wijze waarop de hoogte van de te verstrekken voorschotten wordt bepaald alsmede het tijdstip en de wijze waarop aanvragen om een voorschot moeten worden ingediend en
- e. het tijdstip en de wijze waarop de aanvraag om vaststelling van het definitieve bedrag van de uitkering moet worden ingediend.

Artikel 7

Onze Minister kan, indien dat nodig is voor een goede uitvoering van dit besluit, een toezegging doen onder voorwaarden, bij het niet vervuld worden waarvan de toezegging niet in werking treedt dan wel geheel of gedeeltelijk verval.

Artikel 8

1. Aan de toezegging van een uitkering zijn de in de artikelen 9, 10 en 11 opgenomen verplichtingen verbonden.
2. Onze Minister kan, indien dat nodig is voor een goede uitvoering van dit besluit, aan de toezegging van een uitkering voorschriften verbinden.

Artikel 9

1. De betrokkenen gebruiken de uitkering voor het op grond van voor het in artikel 6, onder c, bedoelde tijdstip gedane toezeggingen verstrekken van financiële middelen aan degenen die in het gebied van de betrokken provincies een project uitvoeren dat past in een in de beschikking, bedoeld in artikel 6, vermeld programma.
2. Financiële middelen als bedoeld in het eerste lid worden slechts verstrekt aan:
 - a. een gemeente,
 - b. een openbaar lichaam waarin gemeenten samenwerken of
 - c. een privaatrechtelijke rechtspersoon met volledige rechtsbevoegdheid.

3. De betrokkenen nemen bij het verstrekken van financiële middelen de ingevolge het Verdrag tot oprichting van de Europese Gemeenschap voor de staat geldende verplichtingen in acht.

4. De betrokkenen kunnen de uitkering ook gebruiken ten behoeve van door henzelf uit te voeren projecten als bedoeld in het eerste lid, mits Onze Minister hiervoor voorafgaand schriftelijk toestemming heeft gegeven.

Artikel 10

De aanvrager dient een aanvraag om vaststelling van het definitieve bedrag van de uitkering in overeenkomstig hetgeen daaromtrent in de beschikking, bedoeld in artikel 6, is vermeld.

Artikel 11

1. De betrokkenen voeren een administratie die zodanig is ingericht, dat daaruit te allen tijde op eenvoudige en duidelijke wijze alle door hen aangegane verplichtingen en verrichte betalingen kunnen worden afgelezen.

2. De betrokkenen voldoen aan hetgeen door door Onze Minister aangewezen personen wordt verzocht, voor zover dat redelijkerwijs noodzakelijk is voor een goede uitvoering van dit besluit, omtrent:

- a. het verlenen van toegang tot door hen gebruikte plaatsen,
- b. het verlenen van inzage in zakelijke gegevens en bescheiden,
- c. het maken van kopieën van de onder b bedoelde gegevens en
- d. het verlenen van medewerking aan het verstrekken van gegevens door derden.

Artikel 12

1. Indien de betrokkene niet op het in artikel 6, onder e, bedoelde tijdstip een aanvraag om vaststelling van het definitieve bedrag van de uitkering heeft ingediend, stelt Onze Minister hem in de gelegenheid binnen een door Onze Minister te stellen termijn alsnog een zodanige aanvraag in te dienen.

2. Indien na afloop van deze termijn geen aanvraag is ingediend, stelt Onze Minister het definitieve bedrag van de uitkering ambtshalve vast.

Artikel 13

Onze Minister geeft een beschikking tot vaststelling van het definitieve bedrag van de uitkering binnen dertien weken na ontvangst van de aanvraag dan wel nadat de in artikel 12 bedoelde termijn is verstreken. Indien de beschikking niet binnen dertien weken kan worden gegeven, stelt Onze Minister de betrokkene daarvan in kennis en noemt hij daarbij een redelijke termijn waarop de beschikking wel tegemoet kan worden gezien.

Artikel 14

Het definitieve bedrag van de uitkering kan op nihil dan wel een lager bedrag dan het toegezegde bedrag worden gesteld:

- a. voor zover de betrokkenen geen financiële middelen hebben verstrekt als bedoeld in artikel 9,
- b. indien de betrokkenen niet hebben voldaan aan de verplichtingen, welke ingevolge dit besluit voor hen gelden, of
- c. indien de beschikking, houdende toezegging van de uitkering ten gevolge van aan de betrokkenen te wijten onjuistheid of onvolledigheid

van verstrekte gegevens anders luidt dan het geval zou zijn geweest, indien deze gegevens juist en volledig zouden zijn verstrekt.

Artikel 15

Onze Minister kan een beschikking, inhoudende de toezegging van een uitkering, de verstrekking van een voorschot of de vaststelling van het definitieve bedrag van de uitkering intrekken, indien de beschikking ten gevolge van aan de betrokkenen te wijten onjuistheid of onvolledigheid van verstrekte gegevens anders luidt dan het geval zou zijn geweest, indien de gegevens juist en volledig zouden zijn verstrekt.

Artikel 16

Indien toepassing is gegeven aan de artikelen 14 of 15, zijn ter beschikking gestelde uitkeringen terstond opeisbaar voor zover zij het bedrag waarop de betrokkenen alsdan recht hebben te boven gaan.

Artikel 17

Dit besluit treedt in werking met ingang van de dag na de datum van uitgifte van het Staatsblad waarin het wordt geplaatst en vervalt met ingang van 1 januari 2010.

Artikel 18

Dit besluit wordt aangehaald als: Besluit uitkeringen Integraal structuurplan noorden des lands 1995/99.

Lasten en bevelen dat dit besluit met de daarbij horende nota van toelichting in het Staatsblad zal worden geplaatst.

's-Gravenhage, 12 december 1994

Beatrix

De Staatssecretaris van Economische Zaken,
A. van Dok-van Weele

Uitgegeven de *achtentwintigste* december 1994

De Minister van Justitie,
W. Sorgdrager

Het advies van de Raad van State is openbaar gemaakt door terinzagelegging bij het Ministerie van Economische Zaken
Tevens zal het advies met de daarbij ter inzage gelegde stukken worden opgenomen in het bijvoegsel bij de Nederlandse Staatscourant van 10 januari 1995, nr. 7

ALGEMEEN

Het onderhavige besluit behelst de voorzetting van het beleid dat ten grondslag lag aan het Besluit uitkeringen Integraal structuurplan noorden des lands 1993/94, het ISP-IV.

Op 4 maart 1994 heeft overleg plaatsgevonden tussen een delegatie van het kabinet en een delegatie van het Samenwerkingsverband Noord-Nederland over het regionale beleid in het noorden van het land. Daarbij is geconstateerd dat het ISP-IV succesvol is geweest, maar dat er aanleiding blijft dit beleid voort te zetten. Het onderhavige besluit voorziet hierin.

Het Integraal structuurplan noorden des lands (ISP-V) voorziet in bijdragen door de Minister van Economische Zaken van tweeërlei aard. Bijdragen kunnen worden verstrekt voor de uitvoering van zogenoemde plannen van aanpak, die door de Minister van Economische Zaken worden vastgesteld. Zulke plannen van aanpak gelden voor de provincies Groningen, Friesland, Drenthe en voor delen van Overijssel.

Tevens worden door de Minister van Economische Zaken voor deze regio's gelden ter beschikking gesteld ten behoeve van de co-financiering van door de Europese Gemeenschap gesubsidieerde programma's. Projecten kunnen in dit kader voor bijstand in aanmerking komen, indien zij passen in een Europees programma. Deze Europese programma's komen tot stand in nauw overleg tussen de Commissie van de Europese Gemeenschappen, de betrokken lid-staat en de door de lid-staat aangegeven nationale, regionale, lokale of andere bevoegde autoriteiten en gaan uit van co-financiering door de betrokken partners. Voor co-financiering in het kader van het ISP-V komt alleen het gemeenschaps-optreden via het Europees Fonds voor Regionale Ontwikkeling in aanmerking.

De specifieke taak van het EFRO is het deelnemen aan de ontwikkeling van de structurele aanpassing van regio's met een ontwikkelingsachterstand en aan de omschakeling van industriegebieden met afnemende economische activiteiten. Voor het noorden van het land gelden thans programma's in het kader van doelstelling 2 – omschakeling van regio's, grensregio's of deelregio's (met inbegrip van werkgelegenheidsgebieden en stedelijke gemeenschappen) die zwaar door de achteruitgang van de industrie worden getroffen – en van doelstelling 5b – bevordering en ontwikkeling van het platteland door de ontwikkeling en de structurele aanpassing van het platteland te vergemakkelijken.

Bovendien is, niet beperkt tot bepaalde aangewezen gebieden, bijstandsverlening mogelijk in de vorm van initiatieven van de Gemeenschap en van, op initiatief van de Commissie uit te voeren, studies en modelprojecten.

In de huidige opzet zullen de gelden verstrekt worden door de drie noordelijke provincies en Overijssel gezamenlijk. De provincies zullen daartoe in staat gesteld worden door een uitkering vanwege de Minister van Economische Zaken. In het onderhavige besluit worden daaromtrent regels gesteld. Omdat het hier gaat om specifieke uitkeringen in de zin van artikel 185 van de Provinciewet, zijn deze regels gebaseerd op de Kaderwet specifieke uitkeringen EZ. Deze bekostigingswijze moet in dit geval bijzonder aangewezen worden geacht, omdat, nu het gaat om uitkeringen voor slechts vier provincies, deze als geografisch ongelijkmatig gespreid moet worden aangemerkt.

Over het onderhavige besluit is overleg gevoerd met de Ministers van Binnenlandse Zaken en van Financiën. Deze konden met het ontwerpbesluit instemmen. Voorts is het besluit toegezonden aan de betrokken provincies. Deze hebben van enig bezwaar niet doen blijken.

De zakelijke inhoud van het voorgenomen besluit is bij brieven van 19 augustus 1994 medegedeeld aan de beide Kamers van de Staten-Generaal (Kamerstukken II 1993/94, 20 527, nr. 28).

Tegen beschikkingen ter uitvoering van dit besluit staat op grond van de Algemene wet bestuursrecht beroep open bij de rechtbank.

ARTIKELN

Artikel 3

De aard van het onderhavige besluit verzet zich ertegen de preciese hoogte van de bedragen, die jaarlijks aan de provincies zullen worden toegezegd, en de hoogte van het totale voor de verstrekking van uitkeringen krachtens het onderhavige besluit beschikbare bedrag in het besluit te noemen. Deze bedragen zijn immers afhankelijk van de besluitvorming over de rijksbegroting voor de desbetreffende jaren.

Artikel 6

Dit artikel voorziet in het jaarlijks aan de provincies toezeggen van een bepaald bedrag. De vaststelling van het definitieve bedrag zal evenwel pas geruime tijd later plaatsvinden.

Omtrent de wijze van vaststelling van het definitieve bedrag van de uitkering, de bescheiden die daartoe moeten worden ingediend en het tijdstip waarop dat moet geschieden, zullen in de toezeggingsbeschikking voorschriften worden gegeven.

Voorafgaand aan de definitieve vaststelling zullen jaarlijks voorschotten worden verstrekt. Omtrent de wijze van bevoorschotting zullen in de toezeggingsbeschikking bepalingen worden opgenomen.

In de toezeggingsbeschikking zal ook worden vermeld, op welk tijdstip de toezeggingen van de provincies aan degenen die een project uitvoeren uiterlijk moeten zijn gedaan. De thans geldende Europese programma's staan toezeggingen tot 1 januari 2000 toe, maar de ervaring leert dat rekening moet worden gehouden met enige verlenging.

Artikel 7

In dit artikel is voorzien in de mogelijkheid een uitkering toe te zeggen onder opschortende of ontbindende voorwaarde.

Artikel 8

In het eerste lid is bepaald, dat de in de artikelen 9, 10 en 11 opgenomen verplichtingen verbonden zijn aan de toezegging. Dat impliceert, dat zij gelden zolang de toezegging geldt, dus tot de beslissing omtrent de vaststelling van het definitieve bedrag van de uitkering.

Artikel 9

Dit artikel bevat verplichtingen die verbonden zijn aan de toezegging van een uitkering op grond van dit besluit. Daarbij gaat het om de besteding van de aan de provincies verstrekte gelden. Een bij de provincies aangemeld project dient te voldoen aan de in een plan van aanpak dan wel een Europees programma opgenomen richtsnoeren. Het ISP-V voorziet in plannen van aanpak, die door de Minister van Economische Zaken worden vastgesteld. Deze plannen van aanpak zijn uitwerkingen van het meerjarenperspectief ISP-V.

Passen in een plan van aanpak of in een Europees programma houdt ook in, dat het project moet worden uitgevoerd in het gebied, waarvoor

het plan of programma geldt. Plannen van aanpak gelden thans voor de provincies Groningen, Friesland en Drenthe en van de provincie Overijssel de gemeenten Brederwiede, Steenwijk en IJsselham, en Avereest, Den Ham, Hardenberg, Gramsbergen, Ommen en Vriezenveen. De Europese programma's gelden meestal voor een beperkter gebied.

In het tweede lid is bepaald, dat financiële middelen slechts worden verstrekt aan rechtspersonen met volledige rechtsbevoegdheid. Omdat de organisatie van rechtspersonen met beperkte rechtsbevoegdheid weinig doorzichtig is – de informele vereniging bij voorbeeld heeft bestuur noch statuten te hebben – ligt het minder voor de hand dergelijke rechtspersonen voor de verstrekking van financiële middelen in aanmerking te laten komen.

In het derde lid wordt in het bijzonder bedoeld op de verplichtingen die voortvloeien uit de artikelen 92 en 93 van het EG-Verdrag. Die impliceren dat, indien bij de verstrekking van financiële middelen sprake is van een steunmaatregel als bedoeld in artikel 92, het voornemen daartoe aan de Commissie van de Europese Gemeenschappen moet worden gemeld.

Artikelen 10 en 11

De in deze artikelen opgenomen verplichtingen zijn noodzakelijk om tot een tijdige en deugdelijke vaststelling van het definitieve bedrag van de uitkering te kunnen komen.

De in artikel 11 opgenomen verplichtingen zijn nodig om bij de vaststelling van het definitieve bedrag van de uitkering te kunnen beschikken over alle van belang zijnde gegevens en door de betrokkene verstrekte gegevens zo nodig te kunnen verifiëren. Deze verplichtingen gelden, omdat zij verbonden zijn aan de toezegging, tot het moment waarop het definitieve bedrag van de uitkering is vastgesteld.

Artikel 12

Dit artikel beoogt te verzekeren dat een toezegging altijd afgerond wordt met een vaststelling van een definitief bedrag van de uitkering, daaronder mede begrepen een vaststelling op nihil.

Artikel 14

Het limitatieve karakter van de opsomming in dit artikel impliceert, dat bij de beslissing omtrent de vaststelling van het definitieve bedrag van de uitkering niet meer wordt teruggekomen op de uitkomst van de toetsing aan de artikelen 1, 2 en 5 van het besluit, die heeft plaatsgevonden in het kader van de beslissing op de aanvraag om een toezegging.

Onderdeel a kan worden toegepast om de uitkering lager vast te stellen, indien de provincies het ter beschikking gestelde bedrag niet geheel hebben besteed. Daarnaast verschaffen de onderdelen b en c een sanctiemogelijkheid in geval van onregelmatigheden. Daarbij kan het gaan om het niet voldoen aan de verplichtingen, opgenomen in de artikelen 9, 10 en 11, of de voorschriften, bedoeld in artikel 8, dan wel om gevallen waarin sprake was van onjuiste of onvolledige verstrekking van gegevens.

Artikel 17

In verband met het bepaalde in artikel 3, eerste lid, onder c, van de Kaderwet specifieke uitkeringen EZ is voorzien in tijdelijkheid van het onderhavige besluit. Daarbij is de vervaldatum bepaald op vijf jaar na 2005. Aangenomen mag worden dat tegen dat jaar de provincies het overgrote deel van de door hen toegezegde bedragen definitief hebben betaald en derhalve op basis daarvan een verantwoording kunnen

opstellen, zodanig dat de Minister van Economische Zaken het definitieve bedrag van de uitkering kan vaststellen. De daarop volgende periode van vijf jaar houdt verband met de artikelen 15 en 16. De aard van artikel 15 brengt met zich mee, dat de mogelijkheid om het toe te passen geruime tijd na de vaststellingsbeschikking moet blijven bestaan.

De Staatssecretaris van Economische Zaken,
A. van Dok-van Weele